

PLOAIA TIMPURIE ȘI TÂRZIE

Să ne plecăm capetele
pentru un moment de rugăciune.

Tatăl nostru ceresc,
Îți suntem recunoscători pentru că putem să-Ți spunem Tată, deoarece știm că
aceasta înseamnă că suntem fiii Și fiicele Tale. Te rugăm să binecuvântezi
adunarea din seara aceasta, spre slava Ta, pentru că Îți cerem aceasta în
Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați.

Îmi pare rău pentru
că aseară v-am Ținut cam mult, dar se pare că eu am foarte multe de spus, în
timp ce voi sunteți niște ascultători atât de buni încât mi-e greu să termin în
câteva minute.

Am fost întrebat de
câteva ori: „Frate Branham, când începi serviciile de rugăciune pentru bolnavi?”
Noi le avem în fiecare seară. De fapt chiar acum vorbim despre vindecarea
sufletului, iar dacă aceasta are loc, cealaltă se întâmplă automat, deoarece
atâta timp cât sufletul ne este în ordine, avem credință.

Știu că efectele
acustice sunt defectuoase în această clădire, dar dacă nu mă înșel, în seara
aceasta este ceva mai bine, pentru că sunetele sunt modificate. Mă auziți mai
bine cei din spate? Se aude bine? Nu? Acolo în spate. În ordine.

Acum vreau să fac un anunț. Dacă Domnul va voi, sâmbătă seara – cred că sâmbăta aceasta nu are nimeni servicii – vom veni în vizită. Nu vreau să întrerup serviciile nimănui, așa că vom sta numai puțin. Aș vrea să facem aceasta ca să mai petrecem puțin timp împreună cu voi, înainte de a pleca din nou în străinătate. Noi venim aici pentru a avea părtășie cu păstorii și cu credincioșii din Phoenix, prietenii noștri dragi, alături de care nădăjduim să ne petrecem veșnicia.

Deci, dacă va fi cu voia Domnului, sâmbătă seara am dori să avem o seară de rugăciune de modă veche, așa cum am avut când am venit pentru prima dată în Phoenix. Mi-ar plăcea să vină toți ca să ne rugăm pentru ei.

De multe ori cred că insist prea mult asupra vedeniilor și a darurilor. Darurile nu vindecă, ci sunt o cale de a vă face smeriți, pentru că numai atunci puteți primi ceva de la Dumnezeu, când vă supuneți Duhului Sfânt. Așa lucrează darurile.

Acum aș dori să ne întoarcem la subiectul acestei seri. Mi-am pus la ceas o alarmă, așa că voi încerca să mă încadrez în timp. Voi nu o puteți auzi pentru că vibrează doar pe mâna mea, avertizându-mă astfel că este timpul să închei.

Cred că în felul acesta voi reuși să vă dau drumul mai repede nu numai în seara aceasta, ci toată săptămâna.

Dacă nu mă înșel, fratele David mi-a spus ceva despre o adunare care va avea loc marți. Mi-ar plăcea să fac pe păstorul, dar n-aș putea niciodată să iau locul unui învățător,

și aceasta pentru că eu nu sunt un învățător. Totuși m-aș bucura să am părtășie cu toți păstorii și cu ceilalți frați din Phoenix, chiar și marți dimineața.

Să ne întoarcem acum la cartea lui Zaharia capitolul 14, după care vom merge la Isaia 21.

Deci mai întâi vom citi din **Zaharia 14.6-7**:

„În ziua aceea, nu va mai fi lumină; stelele strălucitoare se vor ascunde.

Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.”

Și acum **Isaia 21.11-12**:

„Prorocie asupra Dumei: „Mi se strigă din Seir: „Străjerule, cât mai este din noapte?” „Străjerule, mai este mult din noapte?”

Străjerul răspunde: „Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă, și veniți iarăși.”

Desigur, este vorba de apusul soarelui. Soarele apunea în vest și era o zi neobișnuită, o zi prevestitoare de rău, o zi în care se întâmplaseră atâtea, iar din turn venea avertisment după avertisment: „Se apropie vrăjmașul!”

Și în timp ce soarele începea să coboare în vest, luminile serii mărturiseau că ziua este gata.

Aceasta este o imagine, un tablou al zilei de acum, când luminile serii strălucesc arătând că ziua este gata.

Și parcă văd cum femeile tinere au început să iasă la fântână, după obiceiul vremii, ca să ia apă pentru seară, căci trebuiau să pregătească cina pentru bărbații lor care se întorceau de la lucru. Și desigur, în timp ce scoteau apa, ele sporovăiau așa cum obișnuiesc tinerele.

Să le lăsăm puțin să vorbească, iar apoi să comparăm ziua aceea cu ziua aceasta din timpul serii.

Ele discutau despre seara de dans sau despre petrecerea la care vor merge, despre rochiile cu care se vor îmbrăca, cu cine se vor întâlni, etc.

Mie îmi vine greu să compar ziua aceea cu ziua aceasta pentru că nu știu dacă ceea ce poartă femeile de azi se pot numi rochii. Deci ele discutau despre felul în care se vor distra în seara aceea.

Probabil că în timpul

discuției, una din ele a spus la un moment dat: „Fetelor, ați auzit predica pe care a ținut-o astăzi străjerul din turn? Omul acela este un fanatic și mă calcă pe nervi la fel ca pe mama. Tot timpul nu spune decât că suntem foarte răi și că Dumnezeu ne va judeca pentru păcatele noastre. Așa vorbește de parcă Dumnezeu n-ar fi bun, ci ar vrea să ne judece. Cum ar fi posibil așa ceva, doar noi suntem un popor religios, o țară religioasă și întreaga lume știe aceasta.”

Dați-mi voie să

întrerup puțin derularea acestei conversații, ca să vă spun ceva: Pe Dumnezeu nu-L interesează cât de religioasă este țara voastră, ci privește la fiecare om în parte. Adevărul este că și despre noi se spune că suntem un popor religios, dar – Domnul să aibă milă de noi – suntem departe de aceasta.

Parcă le aud vorbind

în continuare:

„Aseară l-am auzit pe

tăticul spunând că foarte curând vor avea un consiliu și îl vor excomunica pe fanaticul acela din turn, deoarece tot timpul strigă împotriva noastră spunând că Dumnezeu va trimite un popor ca să ne nimicească din cauza păcatelor noastre mari. Da, îl vor scoate afară de aici, pentru că este prea fanatic pentru oamenii moderni din zilele noastre. Cum să suportăm așa ceva? Ne stresează tot timpul, vorbindu-ne numai despre judecată. Nu mai suportăm! Mama spune că atunci când merge la partida de cărți, îl aude întotdeauna strigând: „Este rău. Este foarte rău ceea ce faceți, iar Dumnezeu vă va judeca pentru aceasta!” Mama și tata sunt foarte bine văzuți în biserică și spuneau că într-o zi, predicatorul a vorbit despre omul acesta și a zis că nu este decât un fanatic.”

Desigur, pentru că

predicatorul trebuie să vorbească după gustul oamenilor dacă vrea să nu-și piardă slujba. O, sunt atât de fericit pentru că noi avem oameni trimiși de Dumnezeu care pot predica Evanghelia liberi, fără să se lase intimidați, și

care nu sunt legați cu nimic! Sunt fericit de asemenea, pentru că sunt și oameni care primesc Evanghelia atunci când este predicată în puterea ei.

Tot vorbind despre

ceea ce avea să se întâmple, s-a făcut seară. În timpul acesta, bărbații s-au adunat la cârciumă și după ce au băut, au început o petrecere ca cea de rock-and-roll

de astăzi, păcatul intrându-și pe deplin în drepturi.

Pare ciudat, dar când

se întunecă, ființele posedate de duhuri rele încep să intre în acțiune.

De curând am citit că

un mare actor ar fi spus că noaptea a fost făcută ca s-o trăiești din plin, dar nu este adevărat. Noaptea a fost făcută ca să dormi. Voi, cei care locuiți aici în prerie, știți că noaptea mișună tot felul de animale, șerpi, șopârle, păianjeni, etc. Tot ce apare noaptea este rău, ea însăși fiind rea din cauza întunericului. Dar slăvit să fie Domnul că noi avem o Lumină după care ne putem orienta. Oamenii care trăiesc în întuneric sunt orbi, de aceea nu știu încotro se îndreaptă, dar copiii Luminii știu unde se duc, pentru că ei umblă în Lumină, iar această Lumină este Isus: *„Eu sunt lumina, calea, adevărul și Viața.”*

Și în timp ce stăteau

ei în cârciumă, pot să-mi imaginez cum, la un moment dat, orchestra a încetat să mai cânte, iar dansatorii s-au oprit, pentru că cineva a spus:

„Ați auzit ce a spus

astăzi fanaticul acela din turn? O, îi dă tot înainte cu judecata lui Dumnezeu! Zice că vom fi nimiciți, că va veni un popor care ne va cuceri cetatea. Vorbește de parcă n-ar ști că suntem țara cea mai dezvoltată, și că avem cea mai avansată tehnologie! Da, noi am putea birui pe oricine!”

O, dar ei habar

n-aveau că vrăjmașul era cu ochii pe ei tot timpul. Nu este de mirare că toată lumea este atât de stresată. Nu este de mirare că ziua în care trăim este atât de amenințată de pericole.

Mai demult, am văzut

un tablou cu un miel care stătea într-o iarbă mare. Puțin mai departe, se vedea un leu care se furișa prin iarbă ca să ajungă la el. Leul nu-l vedea din cauza ierbii înalte, dar îi simțea mirosul. Nici mielul nu-l vedea pe leu, dar ceva dinlăuntru lui îl avertiza că este în pericol.

La fel este cu țara

noastră, cu lumea în care trăim și cu păcătoșii. Toți sunt neliniștiți.

Astăzi m-am plimbat

dincoace de South Mountain, așa că m-am dus într-un loc unde obișnuiesc să mă rog. Acolo nu s-a construit nimic, ci au păstrat câțiva cactuși care amintesc de vechea Arizona. Aceasta este tot ce-a mai rămas din ea, deoarece preria nu mai există. Dacă nu mă înșel, pe tot cuprinsul statului Arizona nu mai există nici un petic de sălbăticie, iar dacă totuși mai este vreunul, este închis într-o grădină. Tot statul este brăzdat de șosele. Da, estul s-a mutat aici. Civilizația a intrat în aceste zone, iar pe unde a trecut ea, a murdărit totul.

O, Doamne! Mi-ar fi

plăcut atât de mult să trăiesc aici în vremea când exista încă Arizona cea adevărată,
ca să-i pot admira frumusețea!

Când am venit

încoace, am văzut doi sau trei oameni care trăgeau focuri de armă în plină stradă; apoi am văzut cum mașinile circulau cu șaiszeci de mile pe oră, ceea ce făcea ca polițiștii să-i oprească și să-i aresteze. O, și ei merg mai departe

cu aceste lucruri rele! Încotro se îndreaptă? Nici ei nu știu, deși ar fi normal să știe unde vor să ajungă; dar ei nu știu.

Frate, peste tot este o pace instabilă. Popoarele sunt nesigure, biserica nu mai știe ce să facă, iar oamenii nu se pot hotărî încotro să meargă. De ce aceasta? Pentru că se apropie judecata.

O, mai bine m-ați asculta, pentru că judecata este tot mai aproape...

Toți sunt atât de decăzuți încât am putea pune câte un Billy Graham în fiecare stat și să avem treziri zi și noapte, că tot nu-i va putea întoarce din drumul lor. Sigur că nu, și știți de ce? Pentru că n-a mai rămas nimic altceva pentru ei decât judecata.

Ne mai întrebăm atunci de ce suntem atât de irascibili și de supărați, sau de ce sunt pline spitalele de boli nervoase? O, totul se datorează băuturii și păcatului; nervilor și vieții nocturne ușoare; ignorării Bibliei și a lui Dumnezeu. Da, acesta este motivul pentru care lumea este plină de boli nervoase, de crize de nervi și de depresii psihice. Penitenciarele sunt supraaglomerate, în timp ce chiar și medicii psihiatri au nevoie de tratament în ospicii. Așa este.

Zilele trecute am citit câte ceva despre actori și cântăreți. Printre altele se spunea că un renumit cântăreț de rock-and-roll, are nevoie tot timpul de patru psihiatri.

O, Doamne, ai milă!

Eu sunt însă fericit pentru că noi avem un Medic înțelept, pe Isus Hristos, P uterea

lui Dumnezeu, care ne descoperă toate tainele inimii. El este Conducătorul și nădejdea noastră, de aceea creștinii Îl urmează numai pe El.

Privind în jur, peste

tot vedem aceeași neliniște, astfel încât s-ar părea că totul a ajuns la o epuizare nervoasă. Da, timpul este pe sfârșite, deoarece estul și vestul s-au întâlnit deoarece civilizația pornită din est, a ajuns în vest.

Biblia spune aceasta

în Zaharia 14.7, unde am citit că „*va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, când nu va fi nici zi, nici noapte...*” Da, va fi o zi sinistră în care oamenii abia vor vedea pe unde merg. Aceasta este ziua în care ne-am născut și în care trăim noi.

Soarele răsare în est

și apune în vest, dar nu este un alt soare, ci același soare care răsare în est, apune în vest, iar civilizația a mers o dată cu soarele.

Cea mai veche

civilizație cunoscută a fost în China, iar acum a ajuns pe Coasta de vest, acolo unde răsăritul și apusul de întâlnesc. Da, civilizația a ajuns până acolo.

Prima dată, Duhul

Sfânt a fost turnat peste oamenii din răsărit. Eu repet tot timpul aceasta ca să nu uitați. Ei au avut prima Lumină. Soarele (în limba engleză „Sun”) strălucește prima dată în est, iar Fiul (în engleză „Son”), a strălucit pentru prima dată tot în est, asupra oamenilor din răsărit. Noi trăim într-o zi sumbră, dar mai este încă destul lumină ca să vedem încotro pășim, ca să credem în Domnul Isus și să fim mântuiți.

O, Doamne, noi ne-am construit biserici, biserici mari, luterane, metodiste, baptiste, prezbiteriene, etc., dar n-am primit niciodată făgăduința, ploaia târzie despre care s-a prorocit că o vom avea. Da, în zilele din urmă va veni o ploaie târzie, și astfel, ploaia timpurie și cea târzie se vor întâlni. Ploaia timpurie a fost în est, iar cea târzie este în vest. Desigur, și ele se vor întâlni.

Acum Soarele este la apus și ca urmare mai dă numai o Lumină slabă, din cauza necredinței oamenilor. Oamenii spun că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu, dar El a fost în același timp Om și Dumnezeu. Biblia nu spune aproape nimic despre El până la vârsta de treizeci de ani, dar apoi vedem că atunci când a venit la Ioan ca să fie botezat în Iordan, Duhul Sfânt a venit și a locuit fără măsură în El. Da, în El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii. El era Emanuel și Dumnezeu era în El. De ce era Dumnezeu în Hristos? Pentru că El S-a născut fără păcat și toată viața Lui a fost supusă călăuzirii Duhului. Tot ce era în El era din Dumnezeu.

Adevărul este că fiecare din noi avem atât de mult din Dumnezeu cât ne supunem Lui. Cu cât voi scoate din mine mai mult din Bill Branham, cu atât va veni mai mult din Dumnezeu să locuiască în mine. Dar atâta timp cât eul din William Branham este înăuntru, Dumnezeu nu poate să intre. Același lucru este valabil și pentru voi. Da, noi trebuie să scoatem afară tot eul personal; trebuie să nu mai privim în direcția care ni se pare nouă bună și să nu mai mergem pe drumul pe care-l considerăm noi adevărat, ci să ne supunem în totul călăuzirii Lui; să-L lăsăm pe El să ne îndrepte ochii și urechile către Duhul Sfânt.

Deci, noi am ajuns în timpul de seară și Biblia a făgăduit că în acest timp va fi Lumină. Ce fel de Lumină? Aceași Lumină care a strălucit în est, strălucește și în vest; aceeași lumină care strălucește dimineața, strălucește și seara. Omenirea a trecut prin toate acestea, iar acum am ajuns în timpul când încep să se lase umbrele. Dar Cuvântul spune că vom avea Lumină.

Aș dori să observați
că la vremea serii, când acel străjer i-a avertizat pe oamenii din cetate că
avea să vină judecata, aceștia râdeau de el și îl batjocureau.

Noi știm că atunci
când se construia o cetate, primul lucru care se ridica era zidul de apărare.
Apoi pentru ca cetatea să fie în siguranță, ei ridicau un turn înalt pe zid, și
acolo stătea zi și noapte un străjer. Da, el ținea sub observație timp de douăzeci
și patru de ore, estul, vestul, nordul și sudul, pentru că era mai sus decât toți
ceilalți. Datoria lui era să-i înștiințeze pe oameni de apropierea oricărei
primejdii, pentru că dacă era un străjer adevărat, atunci spunea tot ce vede,
indiferent despre ce era vorba.

Aici aș vrea să mai
spun ceva și nădăjduiesc că mă veți înțelege. Ce credeți, era posibil să fie
pus străjer un om cu vederea slabă, când viața cetății depindea de el? Ar fi
pus ei acolo un om pe jumătate orb? Cu siguranță, nu. Ci ei puneau în turn pe
omul cu cea mai ageră vedere dintre toți.

Acum priviți. Atunci
când Dumnezeu și-a construit Cetatea, Biserica Sa, a înconjurat-o cu sângele
propriului Său Fiu, Isus Hristos, și apoi a pus în ea un turn, în care a așezat
un profet.

Biblia îi asemănă pe
profeții Domnului cu vulturii, deoarece vulturul poate să se înalțe mai sus
decât orice altă pasăre. Dacă o altă pasăre ar încerca să urmărească un vultur,
ar muri, deoarece vulturul are o construcție deosebită. Astfel, dacă un șoim ar
încerca să urmărească un vultur, s-ar descompune din cauza presiunii. El n-ar
putea să se țină după vultur, deoarece penele i s-ar desface și el s-ar
descompune. Dar vulturul este o pasăre deosebită.

Vedeți? La ce i-ar

folosi vulturului să se ridice atât de sus, dacă n-ar putea să vadă până departe? El ar orbi. Dar vedeți, natura l-a înzestrat cu niște ochi care pot vedea chiar și la o distanță la care tu abia zărești. Sunt specii de vulturi care au deschiderea aripilor de cincisprezece picioare (aproximativ patru metri). Vulturul se ridică atât de sus încât abia îl mai zărești cu ochiul liber, dar el vede foarte bine tot ce mișcă pe pământ.

Dar să revenim la

tema noastră. După cum spuneam, Dumnezeu îi aseamănă pe profeții Lui, pe trimișii

Lui, cu niște vulturi, El însuși comparându-Se cu un vultur: „IeHoVaH Vulturul”. Și Dumnezeu, nu un om, este Cel care a rânduit în Biserica Sa, mai întâi apostoli, apoi profeți, evangheliști, păstori și învățători și așa mai departe. Iar dacă Dumnezeu i-a pus acolo, înseamnă că sunt destoinici pentru lucrarea la care i-a chemat.

O, fraților, Dumnezeu

nu va pune niciodată în turn un om care spune: „Zilele minunilor au trecut!” El nu va pune ca profet sau văzător pe unul care spune că Isus Hristos nu este Același ieri, azi și în veci, când Biblia spune că El este întotdeauna Același.

Dumnezeu nu va pune în turn un om care predică o Evanghelie îndulcită; care nu spune adevărul și nu-i avertizează pe oameni de mânia care vine. Desigur.

Dumnezeu va pune

acolo un bărbat curajos, care vede că judecata este tot mai aproape, și indiferent ce vor spune ceilalți, el îi va avertiza tot timpul și va striga împotriva lor. Dumnezeu nu pune profeți orbi în turnul Lui! Sigur că nu, ci pune profeți, păstori care văd judecata apropiindu-se și îi avertizează tot timpul pe oameni să se adăpostească.

Același lucru l-a

făcut și străjerul despre care vorbim noi. El i-a avertizat toată ziua spunând:

„Văd cum se ridică praful!”, dar ei i-au răspuns nepăsători: „Ce praf? Nu este nimic, noi nu vedem nici un praf!”

„O oaste străină se apropie de cetate!”, dar cu toate acestea ei continuau să meargă nepăsători pe drumul lor.

Același lucru se întâmplă și astăzi. Orice om care citește ziarele și are ceva duhovnicesc în el, poate să vadă că am ajuns la sfârșit. Ceasul a sosit, de aceea nu ne-a mai rămas nimic altceva decât venirea Domnului.

Unii oameni pleacă de aici spunând: „O, ar putea să mai fie o mie de ani până atunci!”, dar eu nu cred aceasta. Eu sunt convins că generația aceasta va vedea venirea Domnului, iar dacă totuși generația aceasta va trece fără să se întâmple, vreau să le spun tinerilor să Îl aștepte în generația lor. Totuși, eu cred că El va veni în generația aceasta, pentru că smochinul înfrunzește, iar Isus a spus clar că *„neamul (generația) acela care va vedea Israelul în patria lui, nu va trece până când se vor întâmpla toate aceste lucruri.”*

Israelul s-a întors în țara lui, iar semnele și minunile care au fost păstrate pentru ultimele zile, sunt deja aici, de aceea trebuie să strigăm și să-i avertizăm pe oameni pentru că Dumnezeu ne-a așezat ca pe străjeri în turn. Se pare însă, că oamenii merg mai departe la fel de orbi ca în zilele lui Isaia.

Iată însă că în timp ce erau toți acolo dansând și purtându-se la fel ca în modernul Pearl Harbor, dezbrăcând fetele și purtându-le astfel pe stradă, s-au trezit invadați de dușman. Vedeți? Vrajmașul așteaptă să vină noaptea pentru că atunci îi place să treacă la atac. Cele mai mari raiduri ale armatelor noastre moderne, au loc noaptea.

Astăzi se vorbește

foarte mult despre comunism, dar ei așteaptă un singur lucru. Națiunea este plină de el, dar cu toate acestea așteaptă un singur lucru: ca acea fărâcă duhovnicească pe care o mai avem, să moară, astfel încât biserica să fie cuprinsă de întuneric. Da, aceasta este singura cale pe care poate să lovească.

O, dacă oamenii care

spun că sunt creștini s-ar ridica în picioare și ar striga în Numele Domnului, comunismul n-ar mai avea loc printre noi. Dar așa, alunecăm tot mai mult în el, în timp ce bisericile noastre sunt pline de el. Desigur. Întreaga lume este pângărită; ființa noastră este pângărită, așa că mai există un singur Loc, o singură Temelie neatinsă și anume Isus Hristos. Isus Hristos este singura Stâncă a salvării pe care o cunosc; este singura cale de scăpare. Noi vedem că ceasul se apropie. Este ciudat, dar ei au fost prinși pe neașteptate, atunci când aparent nu se vedea nici un pericol. Dar vrăjmașul a atacat fără să dea de știre.

Străjerul îi

avertizase, îi avertizase și iar îi avertizase, dar ei și-au băgat degetele în urechi și au mers mai departe pe calea plăcerilor lumești. Însă când s-a întunecat, dușmanii au năvălit dintr-o dată peste ei și într-o clipă au fost măcelăriți.

Totul s-a petrecut la

fel ca la ospățul lui Belșatar, ca la Pearl Harbor și ca la toate celelalte petreceri dezmațate pe care le-am avut când ne-au atacat vrăjmașii.

Noi suntem beți...

pentru că nu este nevoie să bei vin ca să te îmbeți; ci este suficient să te îmbeți de lucrurile lumii. Da, biserica este îmbătată de lucrurile lumii. Ei au adus lumea chiar în mijlocul bisericii: petreceri, jocuri de cărți, dans, cursuri de rock-and-roll la „Asociația Tinerilor Creștini” și în biserici. O, ce rușine!

Pot să intru în

istorie – dacă există o asemenea istorie – ca fanatic, sau ca obsedat, dar în ziua judecării voi putea dovedi că i-am avertizat pe oameni de mânia care vine, care este chiar la ușă, care poate începe în fiecare clipă. Voi vedeți cât este de aproape lumea de distrugere prin bomba atomică, dar înainte ca să se întâmple aceasta, Biserica Mireasă va fi plecată de aici.

Cât este de aproape

venirea Domului? Este ciudat, dar când

era pe Pământ, Domnul nostru a vorbit mai mult despre a doua Sa venire, decât despre plecarea Sa temporară de atunci. Citiți Scripturile și vedeți cât de mult a vorbit El despre a doua Sa venire. Mai mult de 80% din tot ce a vorbit a fost despre a doua Sa venire și nu despre cele ce urmau să se întâmple atunci: Jertfirea Sa și plecarea din lume.

El nu S-a temut să-i

avertizeze pe oameni, ci a făcut-o tot timpul.

Haideți să privim

câteva din lucrurile pe care le-a spus, pentru că dacă Isus a vorbit 80% din timp despre a doua Sa venire, înseamnă că ar trebui să fim mai atenți la ceea ce a spus că se va întâmpla.

Mai întâi, Domnul a

spus: *„Veți auzi de războaie și vești de războaie; un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății, iar Templul va fi dărâmat încât nu va mai rămâne piatră pe piatră.”* După care a adăugat: *„Dar sfârșitul tot nu va fi atunci.”* Apoi, El a spus tot ce se va mai întâmpla, pentru ca în încheiere să spună:

„De la smochin

învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara

este aproape.

Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.

Adevărat vă spun că, nu va trece neamul (generația) aceasta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.” (Matei 24.32-34).

Priviți! Bapțiștii au treziri prin Billy Graham; catolicii au treziri; metodiștii au treziri; pentecostalii au treziri prin Oral Roberts și alții. De ce aceasta? Pentru că marii oameni trimiși de Dumnezeu provoacă treziri. Și Israelul are treziri. Voi știți că Dumnezeu lucrează cu neamurile individual, iar cu Israelul ca națiune.

Acum, Israelul s-a întors la Ierusalim după două mii cinci sute de ani. O, frații mei, nu lăsați ca aceste lucruri să treacă pe lângă voi! Priviți cu atenție, pentru că Israelul este smochinul care înfrunzește și Domnul a spus că generația care va vedea acest lucru nu va trece până se vor împlini toate lucrurile profetite. O generație înseamnă patruzeci de ani, dar lucrul acesta a avut deja loc acum doisprezece ani. Noi suntem ultima generație.

Priviți ce a mai spus Domnul că se va întâmpla:

„Cum a fost în zilele lui Noe, când se însurau și se măritau...” Priviți ce se întâmplă în Reno, Nevada, etc., și chiar în biserică. Bărbații își lasă soția și se căsătoresc cu

soția diaconului, etc., după care o lasă și se întorc din nou la prima soție și iar se despart și tot așa, aceste lucruri având loc chiar în biserică. O, aveți grijă!

Da, oamenii vor
alerga înapoi și încolo, iar cunoștința va crește, dar vine o vreme când se va
împlini avertismentul dat bisericii:

*„Căci oamenii vor
fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori,
neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,*

*fără dragoste
firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de
bine,*

*vânzători, obraznici,
îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;*

*având doar o formă de
evlavie dar tăgăduindu-i puterea.”* Vedeți? Ei au o formă de evlavie, adică
merg la biserică, dar aceasta este totul, de aceea Cuvântul adaugă:

*„Depărtează-te de
oamenii aceștia.”* (2 Timotei 3.2-5).

Eu nu mă refer la o
anumită biserică atunci când spun aceasta, pentru că fiecare dintre noi suntem
vinovați.

Da, pentecostalii
sunt vinovați; prezbiterienii sunt vinovați; bapțiștii sunt vinovați; noi
suntem vinovați, pentru că Cuvântul spune:

*„Căci toți au
păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”* (Romani 3. 23).

Acum vreo două seri,
fratele Leo mi-a spus: „Du-te repede acasă și dă drumul la radio.”

O biserică metodistă
din Indiana, o mare biserică metodistă, avea o petrecere rock-and-roll, care
era transmisă la radio și la televiziune. Am văzut cu ochii mei cum au acoperit
crucifixul și celelalte lucruri, iar păstorul avea pe el o haină oficială și
gulerul întors.

Un reporter s-a
apropiat de el și l-a întrebat:

„De ce faceți aceasta?”

„Biserica metodistă a
înțeles greșit minunata artă a rock and roll-ului, deși n-ar trebui să-l uite
niciodată,” a răspuns păstorul.

O, ce rușine! Dacă John
Wesley ar ști ce face biserică metodistă, s-ar întoarce în mormânt. Și nu doar
el, ci toți acei tătici și mămici bătrâne, care se îmbrăcau, trăiau și se
comportau ca niște sfinți adevărați.

Ceea ce fac ei este o rușine pentru numele bisericii metodiste, și nu doar pentru ei, deoarece și baptiștii, și penticostalii, cu un cuvânt, noi toți suntem vinovați. O, ce rușine! Dar aceasta este tocmai ceea ce a spus Isus că se va întâmpla în timpul sfârșitului.

El a mai spus ceva: „*pe alocurea vor fi cutremure de pământ...*” (Matei 23.7b).

Ieri am citit în ziar că în ultimele cutremure care au avut loc în lume, au fost uciși câteva sute de oameni.

„*Marea va urla și vor fi priveriști îngrozitoare*”. Voi știți ce s-a întâmplat la Chicago cu puțin timp în urmă, când oamenii care se aflau pe plajă au fost măturați pur și simplu de flux. Încă n-am aflat nici astăzi care a fost cauza. Nici nu mai știm câte cutremure au loc într-o oră în lume, ele fiind în continuă creștere. De ce? Pentru că bătrâna planetă slăbește, iar venirea Domnului este tot mai aproape. Toate aceste nenorociri sunt judecățile despre care a vorbit Dumnezeu, pentru că El a zis că va fi o vreme când se va face un întuneric deplin, iar oamenii își vor da sufletul de groază. Da, vrăjmașul va ataca în momentul în care întunericul duhovnicesc va stăpâni pământul, iar noi am ajuns în ceasul acela de întuneric deplin.

Priviți! Timpul este aici. Ce trebuie să facem? Când vedem că se întâmplă aceste lucruri despre care a vorbit Isus, este vremea să privim la El, așa cum am spus și aseară, deoarece Cuvântul spune: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.28-30).

Da, chiar înainte ca Sodoma să fie distrusă, Avraam – Biserica Mireasă – a fost scos afară, ceea ce

se întâmplă și acum duhovnicește. Iată-i acolo afară, singuri, ducând o viață foarte grea, dar fiind corecți față de Dumnezeu, și punându-L pe El pe primul loc.

Pe partea cealaltă,
Lot a trăit o perioadă fericită în păcat, ca majoritatea oamenilor de acum, care pretind că sunt creștini, dar ce spune Biblia? *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1 Ioan 2.15b).

Lucrurile acestea trebuiau să se întâmple. Noi le avem; ele sunt aici chiar acum. Le vedem în fiecare zi. Ieșiți pe stradă în seara aceasta și le veți vedea. Vedeți, totul este atât de simplu. Scrisul de mână este pe perete, pe străzi, pe cer, peste tot, arătând că sfârșitul este aici, că trăim în timpul sfârșitului.

Nu vă lăsați înșelați,
prieteni! *„Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera.”* (Galateni 6.7).

Noi am ajuns la
timpul sfârșitului.

Acesta este motivul
pentru care vedem toate aceste priveriști îngrozitoare care vin peste pământ: cutremure, valuri uriașe, alunecări de teren, întuneric deplin, etc., în timp ce oamenii sunt încăpățânați, trufași, iubitori de plăceri, etc. Acestea sunt semnele date pentru lume; aceasta este destinația ei: distrugerea.

Dar biserica are un
alt semn. O, ea are acel semn binecuvântat! Desigur, pentru că Domnul a făgăduit că va trimite peste biserică ploaia târzie (peste biserica

duhovnicească).

Da, în zilele din urmă, El va turna împreună ploaia timpurie și ploaia târzie.

Să nu uitați că mai întâi vine ploaia timpurie și apoi cea târzie. Și El a făgăduit că ambele, ploaie timpurie și ploaia târzie, vor cădea în același anotimp.

Să vedem acum ce înseamnă aceste ploi.

Prorocul Zaharia a spus: *„Va fi o zi deosebită,....., nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7).

Ce fel de lumină?

Lumina aceluiasi Soare care a început în est, va străluci în zilele din urmă și în vest. Da, în ultimul ceas din zi, soarele va străluci aici, deasupra noastră, Fiul (în engleză „Son”), va străluci asupra noastră.

A fost o vreme când noi am avut o micuță lumină de seară. Dar și Isaia a avut dreptate când a spus: *„Vine dimineața, și este tot noapte.”* (Isaia 21.12). Ați observat?

„Vine dimineața, și este tot noapte.” Da, vine dimineața, de aceea întrebarea care se ridică este: *„Străjerule, cât mai este din noapte?”*

O, noi vedem toate
acele lucruri despre care a spus Isus că se vor întâmpla în zilele din urmă! El
a spus că ele vor avea loc în ultima generație, iar noi le putem vedea
desfășurându-se
sub ochii noștri: Israelul întors în țara sa, semnele care sunt în plină desfășurare,
lumea care se prăbușește, vedem era atomică și sfârșitul ei, vedem scrisul de
mână de pe perete și de pretutindeni, care ne face să strigăm: „Străjerule, cât
mai este din noapte?”

Străjerul nostru este
Duhul Sfânt. El a fost trimis în turn, ca să vegheze asupra bărbaților și a
femeilor care cred în Dumnezeu. El este Apărătorul nostru, deoarece a fost
trimis ca să ne conducă și ca să fie Străjerul sufletelor noastre. Da, așa
este.

Oamenii nu puteau să
vegheze unii asupra celorlalți, de aceea a fost trimis Duhul Sfânt ca să
vegheze asupra noastră a tuturor. El este Îndrumătorul nostru; Învățătorul
nostru și Străjerul nostru, de aceea când vedem toate aceste lucruri care se
întâmplă ne ridicăm glasurile spre El și strigăm: „Străjerule, mai este mult
din noapte?”, iar El răspunde la fel cum ne spunea când a fost aici: „*Vine
dimineața și este tot noapte.*”

Ce înseamnă aceasta?
Priviți cum se împlinesc chiar acum aceste cuvinte. El le-a vorbit oamenilor
despre lucruri pe care le puteau vedea cu ochii firești, iar acum îi spune
bisericii că va veni o ploaie târzie; o ploaie care va cădea în zilele din
urmă. Și noi am avut o ploaie târzie. Amintiți-vă... Ce se întâmplă atunci? Mai
întâi, începe să se crape de ziuă, se face întuneric, înainte ca să se lumineze
se face întuneric, mai întuneric decât în timpul nopții, după care se face
ziuă. Înțelegeți?

Priviți! Dimineața se

crapă de ziuă, apoi se face întuneric deplin, după care începe să se facă ziuă. Vedeți? Mai întâi apar zorile, apoi se face întuneric, și după aceea se face ziuă. Priviți ce a spus El: „Vine dimineața și este tot noapte.” Acesta este întunericul care apare înainte de a se face ziuă. Ce se întâmplă atunci?

Priviți! Noi am avut deja o geană de lumină, am trecut prin ea, iar acum vedem semnele care se arată pe pământ: cutremure de pământ, imoralitatea femeilor, comportamentul bărbaților, vedem cum femeile se îmbracă la fel ca bărbații, în timp ce bărbații se îmbracă la fel ca femeile.

Da, ei fac aceasta, deși Biblia spune că orice femeie care se îmbracă cu haine bărbătești, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, ei merg drept înainte în acest întuneric gros, și măcar că au ochii larg deschiși nu văd nimic, ci se împiedică și cad.

Uitați-vă cum se ridică și spun că sunt creștini, dar cu toate acestea, fumează, beau, se duc la petreceri, femeile poartă pantaloni scurți, își taie părul, se machiază, își fac manichiura și multe altele. Acesta este adevărul.

Și după ce fac toate acestea, strigă: „Frate Branham, tu ești un bătrân ramolit!” O, vă veți aminti într-o zi de toate acestea! Luați seama, pentru că Dumnezeu Își ridică turnul și pune în el pe cineva. Păstorul vostru va striga împotriva voastră oameni ai Evangheliei depline, și nu doar el, ci orice bărbat umplut cu Duhul Sfânt. Nu contează cine este el, dacă este un om al lui Dumnezeu, duhul lui va fi ca și Duhul Sfânt pentru că este o parte din El. Duhul Sfânt este Cel care a scris acest Cuvânt și tot El Îl confirmă. Da, El are grijă ca fiecare făgăduință a Sa să se împlinească întocmai. Desigur, iar noi trăim în zilele din urmă, în timpul sfârșitului.

Observați! „Vine

dimineața și este tot noapte.” Noi am avut o mare trezire printre oamenii Evangheliei depline; ceva extraordinar. Am văzut vindecări, semne și minuni, dar nu uitați că El a spus: „Vine dimineața și este tot noapte”, iar acum a început să se întunece din nou.

Cu douăzeci de ani în

urmă, veneau atât de mulți oameni la aceste adunări încât nu puteau să încapă înăuntru. Da, oamenii veneau de pretutindeni. Atunci doamna Waldrop, care se află printre noi, a fost întoarsă din moarte. Cred că avea cancer la plămâni sau la inimă, nu-mi amintesc bine, dar Dumnezeu s-a îndurat de ea. Au fost semne și minuni uluitoare, care-i făceau pe oameni să se îngrămădească din toate părțile, încât nici nu mai puteai să te miști de ei. Atunci am fost aici cu fratele Gracia, dar acum atât eu, cât și fratele Roberts, fratele Hicks, și toți ceilalți bărbați mari, vedem că totul slăbește. Nu-i mai poți ține pe oameni, deoarece dacă predici mai mult de douăzeci de minute, se plictisesc și pleacă. O, ceva este putred pe undeva!

Ce s-a întâmplat?

Ceasul deșteptării a sunat, iar noi l-am oprit și ne-am întors pe partea cealaltă, deoarece vrem să mai dormim puțin.

Vedeți? „Vine dimineața,

dar mai întâi vine noaptea.” Nu opriți ceasul, ci lăsați-l să sune! Săriți în picioare căci este timpul să vă treziți! Când predicatorii vă avertizează de venirea lui Isus Hristos, nu opriți soneria, nu băgați ceasul sub pernă și nu vă întoarceți în lume, spunând: „Trebuie să mă duc să îmi semăn ogorul!” Nu faceți aceasta, voi, cei de treizeci și cinci de ani, și voi, tinerilor. Lăsați ceasul să sune și săriți în picioare! Nu stați nepăsători, pentru că Cel ce vă avertizează este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care vrea să vă salveze de mânia care vine.

Când vedeți bolnavii

vindecați, când vedeți că ochii orbilor și urechile surzilor se deschid, știți că Dumnezeu este în lucrare.

O, dar o dată cu aceasta, a apărut și mult fanatism! Întotdeauna se întâmplă așa și noi îl avem în fiecare adunare.

Cu puțin timp în urmă am citit ceva despre Martin Luther, și printre altele, se spunea că nu este de mirare faptul că Luther a putut să se împotrivescă bisericii catolice, nici că a părăsit-o, ci marea mirare constă în faptul că a reușit să se mențină deasupra fanatismului care a urmat trezirii.

Aceasta este. Țineți-vă privirea ațintită la Hristos și mergeți înainte. Nu lăsați nimic să vă cuprindă și să vă întoarcă în pat ca să dormiți.

Voi spuneți: „O, privește ce se întâmplă aici!” sau: „Privește ce se întâmplă acolo!”, dar nu puteți deosebi Duhul. Nu opriți alarma, ci aplecați-vă urechea la ea și luați aminte!

Știți ce se întâmplă chiar înainte de a se face ziuă? După ce vine întunericul, răsare luceafărul de dimineață. Voi știți că luceafărul de dimineață este cea mai strălucitoare stea de pe cer. O, nu treceți pe lângă aceasta!

Luceafărul de dimineață răsare între prima geană de lumină și adevăratele zori ale zilei. Da, el începe să strălucească în toată splendoarea lui, în timpul când întunericul este cel mai gros, chiar înainte de a se lumina de ziuă. Ce face el? Reflectă lumina

soarelui care vine. Înțelegeți?

Știința spune că

întunericul este atât de profund atunci, pentru că lumina presează asupra lui. Vedeți? Este o confruntare între lumină și întuneric, și lumina biruiește.

Cine este Lumina

lumii? Isus Hristos. Nu Europa Unită, sau vreo altă organizație făcută de oameni. Scoateți-vă din cap o asemenea părere și ațintiți-vă privirea asupra venirii lui Isus.

Cine este El? Luceafărul
de dimineață.

Să mergem puțin în

Apocalipsa, ca să vă arăt ce a spus Isus Însuși: „*Celui ce va birui...îi voi da luceafărul de dimineață.*” (Apocalipsa 2.28).

Vedeți? Biblia spune

aceasta. Cine îl va primi? Biruitorul, cel care va birui lumea, care se va birui pe sine, care va birui mândria.

„Pe un astfel de om

îl voi face luceafărul de dimineață.” Cum? „Îl voi aprinde și-l voi așeza acolo sus, până la venirea Mea, astfel încât să reflecte chipul Meu (Aleluia), în întunericul lumii.” „*Celui ce va birui...îi voi da luceafărul de dimineață.*”

Care este menirea

luceafărului de dimineață? Să reflecte lumina soarelui care vine, și care îi transmite strălucirea lui. Luceafărul este cea mai strălucitoare dintre stele. Cea

mai strălucitoare dintre stele ar trebui să fie, și este, păstorul, creștinul, mai bine zis omul care este atât de umplut cu Duhul Sfânt încât a renunțat la lume și la toate lucrurile din ea, așa încât Dumnezeu își poate reflecta lumina prin el, avertizându-i pe oameni că Fiul, Soarele, este chiar la ușă.

„Străjerule, cât mai este din noapte?”

Luceafărul de dimineață va reflecta lumina soarelui.

Fraților, eu vă consider pe fiecare dintre voi un luceafăr de dimineață, de aceea sfatul meu este să nu stingeți lumina pe care o aveți, să nu vă opriți soneria ceasului.

Dacă v-ați murdărit și ochii vi s-au încețoșat cu lucrurile lumii, curățați-vă degrabă, luceferi de dimineață! Scoateți afară necredința, ca să puteți reflecta chipul Fiului lui Dumnezeu, care vine. Da, ca să-L puteți reflecta pe Isus în jurul vostru.

Ca unul dintre străjerii așezați de El în turn, eu vă spun în seara aceasta că venirea Fiului este tot mai aproape.

Care a fost ultimul semn pentru Sodoma? Îngerul s-a întors cu spatele la cort și a spus ce făcea Sara. Care a fost ultimul semn pentru Israel și pentru Sodoma? Care a fost ultimul semn pentru samariteni?

Se împlinesc aproape

două mii de ani de când ni se predică salvarea pentru neamuri. Și ce urmează? Ploaia târzie și ploaia timpurie vin împreună și luceferii de dimineață sunt curățați prin Sângele lui Isus Hristos.

Azi dimineață am

auzit undeva - cred că la televizor - despre o femeie care avea mai mulți clopoței din care suna. Unul dintre ei avea un sunet foarte limpede și ea zicea că acel clopoțel a fost făcut cu sânge omenesc.

Frate, ceea ce face

Evangelia să sune limpede astăzi, este Sângele lui Isus Hristos. El a fost pus în clopoțelii Evangheliei ca să dea de veste că Fiul lui Dumnezeu vine.

Priviți lucrarea

Duhului Sfânt astăzi. Biserica adevărată s-a micșorat din ce în ce mai mult.

Prima reformă a fost

făcută de Luther. Atunci am primit un lucru mare: neprihănirea prin credință.

Apoi a venit Wesley

cu cea de-a doua trezire: sfințirea prin Cuvânt. Dar cei care au urmat această trezire, au fost o minoritate.

După Wesley, au urmat

penticostalii, cu restituirea darurilor, însă cei ce au urmat această trezire au fost și mai puțini, astfel încât biserica adevărată poate fi asemănată cu o piramidă care se îngustează tot mai mult spre vârf.

Deci ce se va

întâmpla în timpul sfârșitului, înainte ca piatra din capul unghiului să se așeze

pe piramidă? Atunci biserica va ajunge foarte mică.

„Cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate opt suflete, ai domnia se va întâmpla și la venirea Fiului omului.”

Ce înseamnă venirea Fiului omului? Biserica a trecut prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt, iar acum trebuie să vină ploaia timpurie și cea târzie, pentru că ele sunt foarte aproape. Sunt la fel ca umbra proiectată de mâna mea pe perete. Cu cât mâna mea se apropie mai mult de perete, se întunecă, se întunecă, până când umbra și mâna devin una.

Uitați-vă la darurile și marile semne și minuni pe care Dumnezeu le-a dat bisericii Sale, uitați-vă la Lumina pusă în ea. Priviți apoi ceea ce se întâmplă în jur: smochinul înfrunzește; pe alocurea sunt cutremure de pământ, etc. Ce sunt toate acestea? Scrisul de mână de pe perete, pentru lume.

Ce sunt toate aceste semne mari care se fac în biserică?

„Lucrările pe care le face Eu, le veți face și voi...” (Ioan 14.12). „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu sunt cu voi și în voi, până la sfârșitul veacului.” (Ioan 14.19 și Matei 28.20).

Da, toate aceste semne pot fi văzute deja. Ce este aceasta? Duhul din biserică face ca biserica să se asemene tot mai mult cu Isus, până când biserica și Duhul vor fi una - atunci va avea loc învierea

O, voi luceferi de dimineață, lăsați ceasul să sune! Ridicați-vă și spălați-vă fața. Scoateți-vă noaptea din ochi și reflectați strălucirea Celui ce vine: strălucirea Fiului lui Dumnezeu.

El ne-a dat campanii mari de vindecare, în care Dumnezeu ne-a arătat minuni foarte mari, pentru că ploaia timpurie și cea târzie vin împreună. Acesta este ceasul! Credeți?

Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, noi am ajuns în timpul din urmă și ne apropiem de clipa cea mare a revenirii lui Isus Hristos. O, Dumnezeule, permite ca acești luceferi de dimineață aflați în locul acesta, care poate au slăbit în credință și sunt de părere că nu va mai fi nici o trezire, să audă soneria și să-și deschidă ochii ca să vadă.

Noi trăim exact în timpul spus de Tine: „*Se face dimineață și este tot noapte.*” Dar exact acum, luceafărul de dimineață va reflecta mai puternic lumina.

„*Celui ce va birui îi voi da luceafărul de dimineață.*” O, Tată, rugămintea mea este să ne faci pe fiecare niște biruitori: biruitori ai necredinței; biruitori a tot ce este rău în noi, deci să ne biruim pe noi înșine, astfel încât Hristos să poată lua chip în noi.

O, Doamne, dă-ne Duhul Tău în seara aceasta! Tată, poate că mulți dintre cei prezenți ar putea spune ascultând predica: „O, nu știu ce să zic, pentru că am mai auzit și altădată

asemenea predici..." Doamne, nu-i lăsa să se oprească la aceasta, ci toarnă peste ei ploaia Ta timpurie și târzie, pentru că ne-ai spus că ploaia timpurie - pe care ai adus-o pe pământ în zilele Tale -, va veni din nou împreună cu ploaia târzie. Acum, ploaia târzie a căzut deja, de aceea Te rugăm să lași să vină și ploaia timpurie, ceea ce ai făcut deja, ca să ne arăți semnele învierii, ca să ne arăți că Tu ești Același ieri, azi și în veci. Fă aceasta, pentru că o cerem în Numele lui Hristos. Amin.

Singurul lucru

care-mi place este părtășia cu Duhul Sfânt și cu duhurile voastre, care sunt o părticică a Duhului Sfânt.

Haideți să cântăm

împreună o cântare. Nu știu cum ar fi mai bine să procedez în continuare pentru că nu am împărțit numere pentru rugăciune. Dorința mea ar fi să fac o chemare la altar; astfel, dacă printre noi este cineva păcătos, m-aș bucura dacă ar ridica mâna și ar spune: „Frate Branham, eu sunt un păcătos, de aceea doresc să am pace cu Dumnezeu înainte de venirea Domnului Isus.”

Este cineva? Ridică

mâna și spune: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, pentru că doresc să Îl primesc pe Hristos ca Mântuitorul meu personal.”

În seara aceasta

suntem puțini în locul acesta: o sută sau două sute de oameni. Nu mă prea pricep la asemenea aprecieri, dar indiferent câți am fi, este cineva care dorește să-L primească pe El? Domnul Isus a spus: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...*” (Ioan 6.37). Și: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...*” (v. 44).

Aceasta este! Simți o

chemare în inima ta? Eu pun această întrebare ca frate creștin. Dacă o simți,

ridică-te în picioare și spune: „Vreau să te rogi pentru mine, frate Branham.”

Ascultați-mă, pentru

că eu încerc să reflect Lumina Fiului lui Dumnezeu care vine, și să vorbesc în calitate de slujitor al Lui. Dacă printre noi nu se află nici un păcătos, poate că este vreun rătăcit care vrea să spună: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine când te rogi.” Dacă nu ești suficient de curat, dacă mai sunt în tine lucruri lumești, atunci Dumnezeu nu Se poate reflecta prin tine.

Poate că odată ai

fost chemat să fii un luceafăr de dimineață, dar ai căzut în murdărie și astfel lumina ta s-a stins. Duhul Sfânt poate străluci peste voi, dar sunteți atât de încăpățânați încât stați deoparte și spuneți: „Sunt foarte obosit. Am fost și înainte la adunări, dar nu știu ce să zic.”

O, ce josnici!

Prietene, lasă ca Sângele lui Isus Hristos să-ți spele sufletul, astfel încât să poți reflecta Lumina Fiului lui Dumnezeu. Vreți să faceți aceasta?

Să ne plecăm o clipă

capetele și să cântăm împreună un imn.

Îl iubesc, îl iubesc,

Pentru că El m-a

iubit întâi

Și mi-a adus

mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Îl iubesc, îl iubesc,

Pentru că El m-a
iubit întâi

Și mi-a adus
mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

O, Tată Dumnezeule, vino în inimile noastre cu
pacea Duhului Sfânt. Rugămintea mea este să-l ajuți pe cei care nu Te cunosc,
să se asemene Ție și să răspândească Lumina Ta ca luceferi de dimineață. Fă ca
ei să vadă că ești printre noi în seara aceasta, pentru că eu știu că omul
poate să vorbească, dar Tu ești singurul care poți confirma că am spus Adevărul.

Când l-ai trimis pe
Moise în Egipt, el Te-a întrebat: „*Cum vor cunoaște că Tu m-ai trimis?*”,
de aceea i-ai dat un semn și i-ai spus: „*După aceasta vor ști...*”

O, Tu ești și acum
același Dumnezeu, iar ceasul izbăvirii noastre este aproape, de aceea
rugămintea mea, Tată, este să-l ajuți pe oameni să iasă din Egiptul duhovnicesc
și din Sodoma duhovnicească, ca să Te urmeze pe Tine.

Lasă ca semnul care a
fost dat Sodomei – după cum ai făgăduit – să le fie dat și lor în seara

aceasta, astfel ca oamenii să vadă că acesta este Adevărul și că ceasul este aici.

Eu încredințez totul
în mâna Ta, și mă supun voii Tale împreună cu prietenii mei, cu frații și surorile mele, pentru că părtășia noastră este în Numele lui Isus. Amin.

(fratele Branham
începe să fredoneze:)

Îl iubesc...

Pentru că El m-a
iubit întâi...

Acum aș vrea să faceți liniște, pentru că Îl vom ruga pe Dumnezeu să lucreze. Îmi amintesc de o femeie din Biblie, care în clipa în care L-a văzut pe Isus, și-a zis: „*Dacă aș putea numai să mă ating de haina Lui, aș fi vindecată.*”

Ea avea de multă vreme o scurgere de sânge, dar și-a zis: „Acesta este un Om sfânt, este Fiul lui Dumnezeu, și cred că dacă m-aș atinge de haina Lui, aș fi vindecată.”

Astfel, și-a făcut loc prin mulțime și s-a apropiat de El până l-a atins haina. Când a făcut aceasta, El S-a întors și a întrebat: „*Cine s-a atins de Mine?*” Toți cei din jur au început să nege, dar femeia n-a putut să se ascundă pentru că Domnul a privit spre mulțime și i-a spus că scurgerea ei de sânge pe care o are, a fost vindecată datorită credinței ei.

Filip s-a dus la

Natanael și l-a adus la Isus, iar când l-a văzut, Domnul i-a zis:

„Iată cu adevărat

un Israelit, în care nu este vicleșug.” Mirat, Natanael l-a întrebat: *„Rabi, de unde mă cunoști?”*

„Te-am văzut când

stăteai sub smochin, înainte ca să te cheme Filip...” (Ioan 1.47-48). Vedeți?

El îl văzuse pe Natanael, deși acesta fusese la o distanță de cincisprezece mile (aproximativ douăzeci și cinci de kilometri). Atunci Natanael a spus: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”* (v. 49).

Când a trecut prin

Samaria, a vorbit cu femeia de la fântână și i-a spus adevărul cu privire la bărbatul ei. Când a auzit acele cuvinte, samariteana i-a spus: *„Domnule, cu siguranță ești un profet. De altfel, noi știm, că atunci când va veni Mesia, El va face tocmai lucrul acesta.”* Și ce i-a răspuns Isus?

„Eu, Cel care

vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Imediat, femeia și-a

lăsat găleata la fântână și a alergat în cetate strigând: *„Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”* (Ioan 4.29).

Când i-a trimis pe

cei doisprezece ucenici ai Săi în lucrare, le-a spus printre altele:

„Să nu mergeți pe

calea păgânilor...” (Matei 10.5). Când a fost pe pământ, El nu a făcut niciodată lucrurile acestea printre neamuri. Înțelegeți? Pe atunci, noi, neamurile, eram păgâni, dar acum este timpul nostru, iar luminile serii au apărut deja:

„Străjerule, cât

mai este din noapte?” O, luceferi de dimineață, răspândiți lumina Sa!

Câți dintre voi sunt

suferinzi sau au necazuri și știu că Dumnezeu îi poate ajuta? Ridicați mâna și spuneți: „Doamne, lasă-mă să-Ți ating haina! Lasă-mă să ating numai marginea hainei lui Isus Hristos!”

Văd aici doar doi

oameni pe care-i cunosc: pe fratele Pat Tayler și pe prietenul lui. Ei sunt singurii pe care-i cunosc din toată sala... da, cu puțin timp în urmă am văzut-o și pe sora Waldrop pe aici, pe undeva. Sora Hattie Waldrop... da, este chiar acolo. Din câte știu eu, ei sunt singurii pe care-i cunosc.

Rugați-vă!

Biblia spune că în

zilele din urmă - chiar în vremea aceasta - înainte de venirea Domnului, Duhul va veni învelit într-un trup omenesc - așa cum s-a întâmplat în zilele Sodomei - și astfel acel om va putea să deosebească gândurile inimii, așa cum s-a întâmplat atunci când Domnul l-a vizitat pe Avraam.

Câți înțelegeți

aceasta? Ridicați mâna. Așa este. Cine era Bărbatul acela? El a fost un Om, nu o teofanie, iar Hristos era în El. Da, El nu a fost o legendă, ci a fost un

Bărbat care a mâncat carne și pâine, și a băut lapte.

Nu sunt eu acel Om,
dar Duhul lui Isus Hristos este aici, așa că s-ar putea ca tu sau oricare
altul, să fii bărbatul ales de El. Da, oricine prin care El poate să lucreze
poate să fie acela.

„Celui ce va birui

*(care se va birui pe sine însuși, care-și va birui gândurile, care va birui
lumea și lucrurile ei), îi voi da luceafărul de dimineață, ca să reflecte
Lumina.”* Care Lumină? A Fiului care vine.

Dacă aveți vreo
neputință, Biblia ne învață... dar mai bine pun această întrebare păstorilor și
apoi vouă tuturor: „Ne învață Biblia că Isus Hristos este Marele Preot care
poate fi atins de toate neputințele noastre pe care le avem? Spune Biblia
aceasta?”

Ridicați mâna, toți
cei care credeți acest lucru. Păstorilor, este adevărat? Credeți că El este
același Domn care a fost printre noi, doar că trupul Său stă la dreapta
Tatălui, în timp ce Duhul Său este aici, lucrând în biserică? Credeți
aceasta? Iar biserica, luceafărul de dimineață, reflectă Lumina Lui.

Când strălucește
luceafărul? Nu noaptea, ci atunci când vine ziua, chiar în zorii zilei. De unde
primește el acea strălucire puternică? De la soarele care vine. Înțelegeți?
Acest lucru nu s-a mai întâmplat din vremea aceea și până acum, pentru că Isus
a spus că nu se va întâmpla. Acesta este adevărul, dar acum, noi suntem aici.

Acesta este motivul

pentru care doresc ca Dumnezeu cel Atotputernic, să-mi ia trupul și să se folosească de buzele mele, deoarece singurele buze pe care le poate folosi El, sunt buzele mele și ale tale.

Vedeți voi, trupul

Lui este la dreapta lui Dumnezeu, de aceea nu trupul vine printre noi; când se va întâmpla aceasta, va fi sfârșitul tuturor lucrurilor. Cel care lucrează acum printre noi este Duhul Său. Și noi știm că Domnul a spus: „*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.*”, dar nu vița este aceea care poartă roadele, ci mlădițele. Ele aduc la suprafață roadele care sunt viața din viță. Iar dacă Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, înseamnă că va aduce la suprafață aceleași roade.

Dacă credeți că El

este Marele nostru Preot și puteți să-I atingeți haina, spuneți: „O, eu cred că pot să-L ating!”

Da, eu cred aceasta.

Uitați-vă la femeia cu scurgerea de sânge, care s-a atins de haina Lui. Când a făcut aceasta, El s-a întors și a vorbit cu ea. Este adevărat?

Acum ascultați: dacă

El este același Mare Preot, va proceda la fel și acum. Rugați-vă. Fie ca Dumnezeu cerurilor, bunul nostru Tată, să vă dea ceea ce cereți. Câți dintre voi Îl vor urma dacă va face aceasta? Ridicați mâna.

Știți, eu v-am tot

vorbit despre ceva, iar acum lucrarea aceea este deja aici. Bărbații de aici știu despre ce vorbesc și este ceva extraordinar, da, cei pe care-i cunosc știu că acest lucru s-a întâmplat cu câteva săptămâni în urmă. N-am să vorbesc despre aceasta aici, dar bărbații aceștia știu despre ce vorbesc.

Vă mai amintiți că

atunci când am venit aici pentru prima dată v-am vorbit despre ce are să se întâmple? Și totul a fost întocmai. Apoi v-am vorbit despre altceva și așa a fost. El mi-a vorbit în continuare despre darul deosebirii care urma să vină, iar acum pot să vă spun că este întocmai. El a venit deja. Da, El răsare chiar înainte de zorii zilei și se apropie tot mai mult, apoi va veni sfârșitul. Domnul să ne binecuvânteze.

Acum rugați-vă. Spuneți:

„O, Mare Preot al lui Dumnezeu, lasă ca îndurarea Ta să mă cuprindă și pe mine...” ... Puteți să vă ridicați capetele pentru un moment.

Doamna care stă aici

se roagă pentru un necaz pe care-l are. Este ascită (acumulare de lichid în peritoneu). Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Pentru aceasta te rogi, nu-i așa? Acum simți ceva ciudat, plăcut, este adevărat? N-ai vrea să te ridici puțin în picioare? Este adevărat ceea ce am spus? Desigur. O clipă. Mai este ceva cu femeia aceasta. O văd într-o umbră. Da, moartea a fost deasupra ei. Tu ai mai fost în adunările mele. Ai avut cancer la plămâni. Eu m-am rugat pentru tine, iar a doua zi ai tușit și ai scuipat tot cancerul afară, fiind pe deplin vindecată. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”. Este adevărat ceea ce am spus? În ordine. Poți să te așezi. Dumnezeu să te binecuvânteze. Ai credință în El, pentru că cine altcineva ar fi putut face aceasta, decât Isus Hristos?

Văd acolo o femeie

care se roagă. Are inima încărcată, iar eu n-o cunosc. Nu știu dacă va primi sau nu, ceea ce cere. Da... iată numele ei. O cheamă doamna Sand și se roagă pentru fiica ei care are o boală mintală. Crezi că Domnul Isus o poate vindeca? Dacă acesta este numele tău și am spus adevărul cu privire la problema ta, ridică-te în picioare și crede din toată inima. Eu n-o cunosc pe această femeie. N-am văzut-o niciodată, din câte îmi amintesc. Este adevărat tot ce ți-am spus? În ordine. Du-te acasă liniștită. Eu mă voi ruga ca Dumnezeu să-ți dea ceea ce dorești. Ai credință și nu te îndoii deloc.

Chiar aici stă un

bărbat. Eu nu-l cunosc, dar el se roagă. Lumina este deasupra lui. Da, chiar adineaori s-a întâmplat ceva. Omul are o povară pe suflet. El are probleme cu coloana vertebrală și cu plămâni. În plus, se roagă și pentru fiica lui care este bolnavă mintal. Domnul Langfar. Este adevărat, domnule? Ridică-te în picioare și primește vindecarea, în Numele Domnului Isus. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ați văzut ce s-a

întâmplat? Femeia aceasta și bărbatul acela se rugau pentru aceleași lucruri... Domnule, nu te cunosc, este adevărat? Nu o cunosc nici pe femeie. Desigur, dar văd că Duhul Sfânt este aici. Văd cum duhul acela rău încerca să ajungă la unirea aceea și încerca s-o rupă, dar Duhul Sfânt l-a alungat. Tu ai văzut ce i s-a întâmplat ei și ai primit același lucru. Așa este. Eu nu-i citesc gândurile, dar acesta este adevărul.

Eu nu pot să te

vindec, dar tu nu te mai poți ascunde acum pentru că Duhul Sfânt este aici.

Văd chiar aici o

femeie care se roagă. O clipă... Lumina Duhului Sfânt, Stâlpul de Foc este deasupra ei. Este ciudat. Ea are o supărare în suflet. Se roagă pentru o altă femeie care are un fiu neascultător. Și mama lui se roagă pentru acel băiat. Dacă crezi din toată inima, va fi eliberat.

Chiar aici stă o

femeie cu capul plecat. Ea are probleme cu ochii și se roagă pentru aceasta. Ea a fost vindecată odată în adunările mele, pentru că o văd în rândul de rugăciune. Dacă crezi din toată inima, poți avea ceea ce ai cerut. Amin.

Acolo în spate este o

doamnă care-și face probleme pentru o batistă pe care a adus-o aici ca să ne

rugăm peste ea. Dumneata trebuie să pleci mâine și vrei să duci batista la cei pentru care te-ai rugat. Crezi că vor fi vindecați? Dacă crezi din toată inima, poți primi ceea ce ai cerut. Amin.

Cine face toate acestea?

Duhul Sfânt. Dar tu crezi că sunt profetul lui Dumnezeu, slujitorul Lui, tu, care stai pe targă? Eu nu pot să te vindec, doamnă. Tu ești foarte grav bolnavă, mai bolnavă decât ți s-a spus, dar dacă am să-ți spun care este necazul tău, vei crede în Dumnezeu și Îl vei primi ca Vindecător al tău? Singura nădejde pentru tine, este Hristos. Tu ai o boală de sânge. Dacă îți voi spune cine ești, vei crede că am știut lucrul acesta prin Duhul Sfânt?

Tu ai o legătură cu

Dumnezeu. Dacă crezi aceasta, doamnă Smith, ridică-te în picioare și du-te acasă. Crezi? Este adevărat ceea ce ți-am spus? Atunci ridică-te în picioare, ia-ți targa și du-te acasă pe deplin sănătoasă în Numele lui Isus Hristos. Ridică-te de acolo, pentru că El îți dă putere. Crede! Crezi în Domnul Isus? Nu-ți fie teamă, pentru că El îți va da putere. Dumnezeu începe să lucreze... În ordine.

Acum, credeți voi toți?

Câți dintre cei prezenți, doresc să fie vindecați? Câți dintre voi cred că Duhul Sfânt este aici? Este aceasta ceea ce a făgăduit El că va face în timpul serii? „Va fi lumină”. Ce fel de lumină? Același Mare Preot care vine din est, strălucește în vest, același Dumnezeu, aceeași putere.

*„Străjerule, cât
mai este din noapte?”*

O, luceferi de

dimineață, voi, care credeți, ridicați mâinile! Acum așezați-vă mâinile peste cineva de lângă voi.

Dați-mi voie să vă
amintesc ce a spus Isus:

*„Aceste semne îi
vor însoți pe cei ce vor crede...”* (Marcu 16.17). Cine a spus aceste
cuvinte? Cel care se dovedește a fi Același.

*„Dacă își vor pune
mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* (v.18b).

Mai este aici vreun
scaun cu rotile, vreun pat sau vreo targă? Unde? În ordine. Puneți-vă mâinile
unii peste ceilalți.

Tatăl nostru care ești
în ceruri, noi îi aducem la Tine pe acești oameni, ca luceferi de dimineață, ca
să reflecte credința lui Isus Hristos, care a spus: *„Eu fac tot ce-Mi arată
Tatăl.”* Tată, ei și-au pus mâinile unii peste alții, și cred că vor fi
vindecați. Fă-i să strălucească, Doamne, așa cum strălucește Duhul Sfânt, care
ne-a dovedit că este aici. El este Soarele care strălucește asupra stelelor. Fă
ca ei să primească Lumina și puterea învierii Domnului Isus și să fie vindecați
în momentul acesta.

Eu mustru orice
neputință din această clădire în Numele Domnului Isus, în Numele Celui care Se
află în clipa aceasta în mijlocul nostru. Eu mustru orice neputință și orice
duh rău care încearcă să-i lege pe acești luceferi de dimineață, murdărindu-le
viața. Tată, ei își umplu candelile, le împodobesc, le ridică și le aprind cu o
credință nouă. Fie ca lumina lor să strălucească tot mai puternic. Curăță,
Doamne, candela fiecăruia, ca să strălucească acolo Lumina mărturiei învierii
lui Hristos.

Satan, ești biruit! Ești dat pe față! Oricine stă și gândește puțin, își dă seama că omul n-ar fi putut face aceasta. Desigur, este puterea Duhului Sfânt. Aceasta este făgăduința Lui, este Cuvântul Lui. El Și-a ținut făgăduința, de aceea Satană, ești biruit!

Ieși afară în Numele

Domnului Isus și depărtează-te de oamenii aceștia! Fie ca toți să plece deplin sănătoși din locul acesta, pentru că cer aceasta în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Credeți în El? Îl

primiți? Primiți vindecarea? Atunci să nu mai puneți niciodată o mărturie rea, deoarece

chiar Duhul Sfânt care a dat făgăduințele, chiar Isus Hristos care a murit pentru voi, același Luceafăr de dimineață, același Stâlp de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel, Același care a locuit în Hristos și apoi S-a reîntors în slavă, Același care l-a orbit pe Pavel cu acea lumină puternică, da, chiar El este prezent în seara aceasta aici, lucrând printr-un trup omenesc exact la fel cum a locuit și în trupul acelui Bărbat atunci când l-a vizitat pe Avraam în zilele Sodomei.

Și El a spus că la

venirea Fiului omului, va fi la fel ca în zilele Sodomei. Acesta este Duhul Sfânt. Primiți-L pentru că El a fost dat pentru voi. Voi sunteți luceferii de dimineață, de aceea, nu vă lăsați prinși și duși de lucrurile care se întâmplă în jurul vostru!

Stați tari pe Cuvânt!

Primiți-L în seara aceasta pe Hristos și fiți vindecați cu toții, pentru că vă încredințez în mâinile Lui, în Numele lui Hristos.

Voi lăsa serviciul în

grija păstorului. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

- Amin -